

ऽमूकाअध्ययनशीलायत्र सच्छ्रयमूकः मूर्द्धन्यषकारवानयं च्छयो
मृगविशेषो मूकोयत्रेति वा बलदृश्यादृश्यास्थलीति यमकात्
तालव्यशकारवानिति केचित् केचित्तु च्छोऽद्रिभेदे भल्लूके इति
विश्वप्रकाशे एकदेशेनापि संज्ञा गम्यतइति न्यायात् च्छमूकइ
त्येव संज्ञामाहुः नामेति प्रकाश्यसम्भावनाक्रोधाभ्युपगमेष्वव्ययं
अन्यथा भेदके तृतीया स्यात् ॥ ५० ॥

तेन वह्नेन हन्तासि त्वमर्थ्यं पुरुषाशिनां । राक्षसं
क्रूरकर्माणं शक्रारिं दूरवासिनं ॥ ५१ ॥

तेनेत्यादि । तेन सुग्रीवेण त्वं राक्षसं हन्तासि निहनिष्यसि ज०म०
वह्नेन वहत्यभिप्रेतमनेनेति वह्णं करणमिति यत् कीदृशमर्थ्यं
स्वामिनं पुरुषाशिनां राक्षसानां अर्थ्यः स्वामिवैश्ययोरिति यन्नि
पात्यते क्रूरकर्माणं पापाचारं शक्रारिं रावणं यद्येवमहमेव हन्तुं
समर्थइत्यभिप्रायेणाह दूरवासिनं समुद्रान्तरितवासित्वात् ए
काकिना हन्तुं न शक्यतइति भावः ॥ ५१ ॥

तेनेत्यादि । तेन सुग्रीवेण त्वं राक्षसं रावणं हन्तासि आरूपं भ०
वह्नेन उह्यतेऽर्थोऽनेनेति वह्नस्तेन कीदृशं पुरुषाशिनां राक्षसानां
अर्थ्यं स्वामिनं क्रूरकर्माणं पापाचारं शक्रस्यापि अरिं एतेन
दुर्जयत्वं दर्शितं दूरे वसन्तं एतेन समुद्रान्तरितत्वात् सहायं
विना न हन्तुं शक्यतइति भावः वह्नौप्रापणे चलिगत्यां अन
योः पूर्व्वेण निपातः ॥ ५१ ॥